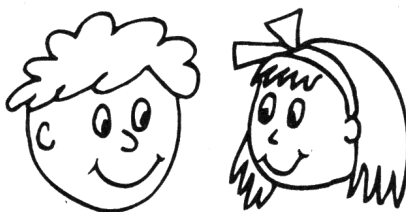


KAMÍNKY

A3

TÉMATO: BOŽÍ SLOVO, MODLITBA, BOŽÍ DŮM, SOBOTA



**PŘÍRUČKA PRO UČITELE SOBOTNÍ ŠKOLY
DĚTÍ PŘEDŠKOLNÍHO VĚKU**

OBSAH

Metodický úvod	3
1. lekce	
Jak našli Boží knihu	4
2. lekce	
Timoteus čte z Boží knihy	5
3. lekce	
Filip a dvořan	7
4. lekce	
Malý Samuel	9
5. lekce	
Daniel a lvi	11
6. lekce	
Královna Ester	12
7. lekce	
Pán Ježíš se modlí	14
8. lekce	
Pán Ježíš a Boží dům	15
9. lekce	
Pán Ježíš a sobota	17
10. lekce	
Pán Bůh je daleko, ale... ..	18

METODICKÝ ÚVOD

Předkládáme vám třetí díl příručky pro učitele sobotní školy dětí předškolního věku. Je určen na další školní pololetí. Hlavní tematikou je:

PÁN BŮH JE DALEKO V NEBI, ALE

- | | | |
|-----------------------|-------------------|---------------|
| - píše nám | Bible, svitky | lekce 1,2,3 |
| - slyší nás | modlíme se | lekce 4,5,6,7 |
| - má na zemi svůj dům | modlitebna, chrám | lekce 8 |
| - má pro nás čas | sobota | lekce 9 |

10. lekce je souhrnná, opakující.

Podrobné metodické poznámky najdete v 1. a 2. příručce pro učitele (A1, A2).

Jednotlivé lekce se probírají vždy ve dvou sobotách.

SCHÉMA LEKCE

1. hodina	2. hodina
Uvítání Píseň Modlitba Docházka Misijní chvíle	
BIBLICKÝ PŘÍBĚH – vyprávění učitele POHYBOVÁ HRA ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHU s dětmi OBRÁZKOVÉ KARTIČKY – rozdání KRESLENÍ, VYBARVOVÁNÍ PÍSEŇ MODLITBA	BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování POHYBOVÁ HRA PRÁCE S OBR. KARTIČKAMI SCÉNKA, DIALOGY SPOLEČNÁ ČINNOST PÍSEŇ MODLITBA

1. lekce

JAK NAŠLI BOŽÍ KNIHU

1. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – vyprávění učitele

Téma lekce: Jak našli Boží knihu

2 Král 22. a 23. kapitola

EGW: Proroci a králové, 32. a 33. kap.

Cíl: Pán Bůh lidem píše a lidé si toho váží

Důležité pojmy: kniha, svitek

Myšlenky k opakování: Nevěděli, co je v Boží knize. Pán Bůh je jenom jeden.

Vstup

Ptáme se dětí, kde mají doma knihy, leporela... Kde má knihy tatínek, maminka? Co je v nich napsáno? O čem jsou knížky dětí? (S malými dětmi se podíváme na jejich leporela...)

Máme připraveno na ukázkou několik knih: malou, větší, obrázkovou... Pomalu a důkladně vysvětlíme, že dříve lidé neměli knihy, ale svitky. (Svitek jsme si připravili z pruhu papíru – např. balícího, který popíšeme, na koncích jej přilepíme na dvě dřevěné tyčky, stočíme, svážeme).

Malý král

V judské zemi měli nového krále. Jmenoval se Jóšijáš. Ale byl ještě malý. Měl jenom osm roků. Měl rádce, kteří mu pomáhali vládnout. Byl totiž jenom o maličko větší než jste vy. Jóšijáš byl malý chlapec, ale dostal už velkou práci. A brzy se naučil dobře vládnout. Jóšijáš si moc přál, aby se Pánu Bohu všechno v judské zemi líbilo. Ale s jednou věcí měl problém. Nemohl najít Boží knihu. To byla kniha, vlastně svitek, na který jim Pán Bůh nechal napsat důležité věci. A oni ten svitek neměli. Kde jen může být? Co jim Pán Bůh asi píše?

Jak našli Boží knihu

Jóšijáš tedy chtěl, aby se Pánu Bohu v jejich zemi líbilo. Proto všude dělal pořádek. Jednou také přikázal, aby všechno uklidili v chrámě, v Božím domě. Musím vám ale prozradit, že v tom Božím domě už dlouho nedělali pořádek. Nebylo tam uklizeno. A celý chrám, ten Boží dům vypadal tak jako na spadnutí. Jóšijáš tedy přikázal, aby tam vše uklidili. Vyřizoval to králův písař Šáfan.

A co se stalo? V chrámě uklízeli, uklízel i kněz Chilkijáš a – v Božím domě našel Boží knihu, tedy ten svitek Božího zákona.

Dal ho královskému písaři Šáfanovi a ten zase četl svitek králi.

A co král? Ten byl jistě rád, že našli Boží knihu! Ano, byl rád, ale taky by moc smutný. V té knize totiž bylo napsáno, co mají dělat. Co mají dělat všichni z judské země. Bylo tam napsáno, že Pán Bůh je jenom jeden. Že se vůbec nemají starat o malé kamenné ani dřevěné bůžky. Že to je jenom dřevo nebo kámen. Ale opravdový Pán Bůh je jenom jeden.

A oni měli bůžky ze dřeva a z kamene. Nečetli z Boží knihy, a tak zapomněli, že Pán Bůh je jenom jeden. Proto je teď král Jóšijáš smutný. „Vždyť my jsme vůbec neposlechli Pána Boha. Našli jsme si jiné malé dřevěné bohy!“

Všichni slyší, co je napsáno v knize

Bude mladý král Jóšijáš pořád smutný? Ne! Víte, co udělá? Zavolá královské posly a ti pozvou všechny lidi z království.

A tak poslové pozvali tatínky, maminky, malé chlapce a holčičky. Poslové šli do všech velkých měst. A opravdu přišlo do města Jeruzaléma mnoho lidí. Stáli na náměstí před Božím domem a král jim četl z Boží knihy. O tom, že Pán Bůh je jenom jeden, a ještě další věci, které byly v knize napsány.

Když to král přečetl, řekl: „Já budu poslouchat to, co nám Pán Bůh nechal napsat. Chci se líbit Pánu Bohu a poslouchat ho z celého srdce a ze vši síly.“

A když to všichni tatínkové a maminky i chlapci a holčičky slyšeli, vstali. Slíbili, že na to už nezapomenou. Teď už vědí, co je v Boží knize napsáno: že Pán Bůh je jenom jeden.

A tak byli všichni rádi, že se našla ta ztracená Boží kniha.

POHYBOVÁ HRA

Schováme svitek. Děti „uklízejí“ a hledají ho. Když ho najdou, otřou ho od prachu, rozvinou a „čtou“.

ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHU S DĚTMI

Příběh znovu pomalu vyprávíme a necháme dořít děti vše, co vědí. Zvláště je necháme pokračovat po našich řečnických otázkách (např. Co udělá král? Zavolá posly...)

Při tomto zpracování příběhu s dětmi postupujeme pomalu, děti pokládají na tabuli flanelové obrázky nebo stavějí figurky: trůn, chlapec, co vše vynesli z Božího domu, našli svitek...

OBRAZKOVÉ KARTIČKY – rozdání

Dětem rozdáme barevné obrázkové kartičky k lekci. Necháme je krátce prohlédnout obrázky. Vysvětlíme, připomeneme, že na rubu je text k učení zpaměti a také otáz-

ky, na které se učí doma s rodiči odpovídat. Povzbudíme je, co vše na obrázcích najdou, co nám příště ukáží. Kartičky jsou určeny předešlým pro přípravu dětí doma, pro informaci rodičů a jako východisko kontaktu rodičů s dětmi.

KRESLENÍ, VYBARVOVÁNÍ

Děti vybarvují obrázek svitku. Větší děti mohou s naší pomocí vyrobit „svitek“ z dvou dřevěných tyček a pruhu papíru. Na papír mohou (samy nebo s pomocí učitele) napsat: „Pán Bůh je jenom jeden!“

Každý si vybarví královskou korunu. Koruny si učitel schová a opatří je šňůrkami na přivázání na hlavu pro příští sobotu.

PÍSEŇ

MODLITBA

2. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování

Opakujeme příběh z minulé soboty. Doplníme následujícím:

Každé dítě se naučí ukázat, kolik roků měl malý Jóšijáš, když se stal králem (8). Každé dítě si sedne „jako na trůně“, učitel mu uváže královskou korunu (vybarvenou minule) a pokud možno bude mít každé dítě svůj svitek zákona. Bude ho rozvíjet a „číst“, co je tam napsáno.

POHYBOVÁ HRA

Král předčítá knihu zákona, slibuje („z celého srdce a ze vsí síly...“), malí i velcí povstávají a slibují také.

PRÁCE S OBRÁZKOVÝMI KARTIČKAMI

Inspirujeme menší děti k vyprávění a ukazování, co vše na kartičkách našly. Větším dětem ve třídě klademe otázky, při kterých musejí porovnávat jednotlivé kartičky. – Necháme děti říct text zpaměti.

SCÉNKA, DIALOGY

– Rozhovor krále s písařem Šáfanem.

– Starší děti mohou vytvořit scénku: „Víš, co Pán Bůh píše v knize zákona o krádeži.“ Dítě může odpovědět: „Nikdy nekrade.“ aj.

SPOLEČNÁ ČINNOST

Pokud se na tom domluvíme s učiteli ostatních tříd, mohou na konci hodiny děti zajít do jiných tříd dětské sobotní školy a pozvat děti (do Jeruzaléma). Třída A má připravenou scénku, kdy král předčítá z knihy zákona. Pak

slíbí sám svou věrnost a „lid“ vstává, odpovídá, slibuje. Je třeba připravit, krátce uvést celý příběh.

Jiná možnost je, že děti z naší třídy samy přehrají scénku jiným třídám. Učitel (dospělý) bude asi vypravěčem a děti budou představovat jednotlivé postavy příběhu a lid.

PÍSEŇ

MODLITBA

2. lekce

TIMOTEUS ČTE Z BOŽÍ KNIHY

1. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH

Téma lekce: Babička a maminka učí Timotea z Boží knihy. Apoštol Pavel si vybírá Timotea jako spolupracovníka.

2 Tim 1,5; 3,15 (dále viz biblickou konkordanci heslo Timoteus)

EGW: Skutky apoštolů, str. 121,122,134,135 (dále viz heslo Timoteus v rejstříku)

Cíl: Pozornost vůči těm, kteří mi čtou a přinášejí Boží vzkazy. Úcta k Božímu slovu.

Důležité pojmy: poslouchat, číst, misionář (vlastní jména: Timoteus, Lois, Eunika, Lystra).

Myšlenky k opakování: Timoteus dobře slyšel, co četla babička, maminka, co říkal misionář Pavel. Timoteus se učil číst a psát.

Vstup

Máme připraveny obrázky různých starých osob (stačí obličej). Ptáme se dětí, zda umějí číst. Kdo jim čte příběhy? Komu čte maminka, tatínek, babička? Komu starší sestra...?

Už víme, že dříve nebyly takové knihy jako máme my. Lidé četli ze svitků, ze stočeného papíru nebo kůže. (Z minulé hodiny máme model svitku. Ukážeme.)

Maminka Eunika a babička Lois čtou malému Timoteovi

V jednom městě daleko od nás žil malý chlapec. Asi tak malý jako vy. To město se jmenovalo Lystra. Chlapec se

jmenoval Timoteus. Měl rád tatínka, maminku Euniku a taky babičku Lois.

Timoteus byl ještě malý, ale měl už sílu, aby unesl i velký svitek, Boží knihu. Ten přinesl babičce a babička Lois mu ze svitku četla příběhy. Někdy mu četla maminka Eunika. A Timoteus tiše poslouchal.

Timoteus zná i příběh i Jósijášovi

A tak malý Timoteus znal příběhy o Mojžíšovi, o Davidovi a o králích. Znal taky ten příběh o králi Jósijášovi, který nechal uklidit Boží dům.

„Pamatuješ si, Timotee,,, ptala se maminka Eunika, „co v tom chrámu našli?“

„Našli Boží knihu,“ odpověděl Timoteus.

„A co s ní udělali?“ ptala se dále maminka.

„Zanesli ji králi Jósijášovi a on řekl, ať z ní čtou.“

„A měl král z toho čtení radost?“

„Ne, maminko! Byl smutný, protože tu knihu už dlouho nečetli. Tak nevěděli, co je v ní napsáno a neposlouchali Pána Boha. Zapomněli, že Pán Bůh je jenom jeden.“

„A co se stalo potom?“ ptala se ještě maminka Eunika.

„Potom král pozval všechny lidi, aby slyšeli čtení z Boží knihy. Když to přečetli, lidé slíbili, že budou zase poslouchat Pána Boha. Že už nebudou sloužit těm dřevěným ani kamenným bůžkům. A slíbili to, maminko, velcí i malí!“

Timoteus znal opravdu dobře příběh o králi Jósijášovi!

Apoštol Pavel přišel do Lystry

Babička i maminka četly Timoteovi ještě hodně příběhů. Ale Timoteus rostl, byl pořád větší a naučil se číst sám. Už si sám mohl číst z toho svitku-Boží knihy. A dobře ho znal.

Jednou k nim do města Lystry přišli dva muži. Byli to misionáři Pavel a Barnabáš. Lidé je tam skoro ukamenovali. A náš Timoteus to viděl. Viděl, jak byli apoštol Pavel i Barnabáš stateční. Timoteus viděl, že je Pán Bůh ochránil.

Pavel a Barnabáš pak z Lystry odešli kázat jinam. A Timoteus dále četl v Boží knize.

Za nějakou dobu se apoštol Pavel do Lystry vrátil. To už byl Timoteus opravdu velký. Byl to hodný mladý muž. Věřil v Pána Ježíše. A tak mu apoštol Pavel řekl: „Pojď s námi. Budeš taky misionář a budeš kázat o Ježíši. Jdeme pěšky od města k městu. Není to lehké. Lidé to všude nechtějí slyšet. Ale my jdeme přece. Pojď s námi, Timotee!“

A Timoteus šel. Měl přece rád Pána Ježíše. Znal Boží knihu a uměl z ní vyprávět a kázat. Misionář Pavel byl rád, že má takového dobrého pomocníka na cestách.

POHYBOVÁ HRA

Vybereme z dětí nebo sami představujeme babičku Lois a maminku Euniku. Ta se posadí kousek dál od dětí. Každé dítě má svitek nebo Bibli. Přinese ji k mamince nebo babičce, položí na klín a poprosí: „Babičko (maminko), prosím čti mi příběh z Bible.“ Pak si jde sednout zpátky.

Máme-li k dispozici větší prostor, vytvoříme několik dvojic – Pavel a Timoteus, nebo trojic – s Barnabášem. Pavel vyzve Timotea a pak jdou společně na misijní cestu. Ostatní mávají.

ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHU S DĚTI

Společně s dětmi znovu vyprávíme příběh o Timoteovi. Obrázky Lois, Euniky, Timotea a Pavla můžeme použít nejen k vybarvení. Podlepíme je zezadu tvrdším papírem (viz omalovánky) a na malém jevišti ukazujeme, co právě vyprávíme. Máme malíčky svitek, zabalený do kousku látky. Když malý Timoteus nese svitek babičce nebo mamince, opatrně sundá obal. Svitek se rozvine a čte.

V druhé části příběhu použijeme figurku mladého Timotea a apoštola Pavla.

Figurky můžeme také zezadu podlepit flanelem a používat je na flanelové tabuli (pokud nemáme flanelové obrázky)..

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY – rozdání

Rozdáme kartičky k novému příběhu. Komentujeme: Tady je obrázek maminky, babičky..., na druhé kartičce je... Věnujeme chvíli času, aby se děti mohly na obrázky samy, volně podívat. Počkáme, až si obrázky uloží do alba. Mohou se těšit, že doma si to dobře prohlédnou. Příště budou vyprávět, co všechno na obrázcích našly. S tatínkem a maminkou se budou učit zpaměti text, který je vzadu na kartičce, a odpovídat na otázky.

KRESLENÍ, VYBARVOVÁNÍ

Rozdáme obrázky k vybarvení. Každé dítě by mělo dostat menší nebo větší obrázek chlapečka, který čte. Připomeneme, že Timoteus se učil a uměl už sám číst.

Timoteus se také učil psát. Každému dítěti dáme papír (stačí formát A5). Snažíme se dosáhnout toho, aby každé z nich napsalo doprostřed jedno slovo, nejraději BIBLE. I když ještě neumějí psát. Pak jim pomůžeme papír stočit do svitku. Když si ho zase roztáhnou, čtou, co tam napsaly. (Pokud nám nezбудe čas, zařadíme tyto dvě aktivity – Timoteus už sám čte a sám píše – na příští hodinu, ale pokud možno, někdy je uděláme).

PÍSEŇ

MODLITBA

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování

Stručně připomeneme Timotea a jeho rodinu. Pak klademe otázky a znovu vytvoříme příběh společně s dětmi.

Aplikace: Stalo se, že jste nemohli najít Bibli – jako v Jeruzalémě za Jósijáše? Máte ji vždycky na jednom místě? Kde máte věci do sborečku? Kam si ukládáte svou obrázkovou bibličku = své album z obrázkových kartiček ze školky?

Kdo připravuje u vás doma na stůl Bibli a Jitřenku...? Poproste tatínka, aby vám světil tu službu (při domácí pobožnosti, na zahájení soboty...)

Všechny tyto otázky nejsou kontrolou, hrozbou (není to problém dětí, ale rodičů). Snažíme se je nadchnout, případně informujeme rodiče, že jsem děti k tomu vyzvali.

POHYBOVÁ HRA

Kromě pohybu nám půjde o zdůraznění pěkného zacházení s Boží knihou – svítkem, Biblí. Pokud jsme měli minule svitek obalený v látce, dáme každému dítěti možnost, aby ho opatrně rozbalilo, pak svitek rozvinulo a svínilo. Přitom se svitek nepoškodí. Připomínáme, jak opatrně s ním zacházel Timoteus.

Dále můžeme ukázat, jak slabounké listy má Bible, jak opatrně v ní listujeme. Je to Boží kniha.

PRÁCE S OBRÁZKOVÝMI KARTIČKAMI

Děti si vyndají svá obrázková alba. Společně nebo jednotlivě řeknou text, který se naučily z paměti. Každému dítěti dáme možnost, aby v klidu ukázalo, co na obrázcích našlo, co se mu líbilo. Pro učitele jsou to cenné informace o tom, jak se dítě s příběhem sžilo, jaký vztah k němu získalo.

SCÉNKA, DIALOGY

Dva chlapci mohou spolu mluvit jako apoštol Pavel s Timoteem. Pomáháme jim. Timoteus jen souhlasně odpoví na výzvu.

SPOLEČNÁ ČINNOST

Na širokou tabuli nebo polystyrenovou desku potaženou papírem – ve výši dětí – necháme děti kreslit krajinu s městy. Děti kreslí domečky. Od města k městu jdou misiónáři Pavel, Timoteus (Barnabáš).

PÍSEŇ

MODLITBA

FILIP A DVOŘAN

1. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – vyprávění učitele

Téma lekce: Učedník Filip vysvětluje etiopskému dvořanovi Kristovo poslání. Dvořan je přijímá a je pokřtěn.

Skutky 8,5-8; 25-37

EGW: Skutky apoštolů, str. 72-75

Cíl: Bible píše o Pánu Ježíši a je pro všechny lidi

Důležité pojmy: učedník, dvořan, jako beránek, křest

Myšlenky k opakování: Pán Ježíš posílá své chlapce – učedníky, anděl posílá Filipa. Pán Ježíš byl tichý jako beránek.

Vstup

S čím si rádi hrajete? A co ještě rádi děláte? A co když si právě tak hrajete... a tatínek vás zavolá, abyste mu pomohli...? A přece mu jdete pomoci, že? Je to přece váš tatínek.

Filip

Pamatujete si na dvanáct chlapců, kteří chodili s Pánem Ježíšem? – Když Pán Ježíš odešel do nebe, rozešli se ti chlapci-učedníci do všech zemí. Říkali lidem, co všechno Pán Ježíš pro lidi udělal. A taky říkali, že teď odešel do nebe, ale že zase přijde. Pro nás.

Jeden z těch chlapců se jmenoval Filip. Taky chodil od města k městu a vyprávěl lidem, že Pán Ježíš je dobrý a že se vrátí z nebe.

Jednou přišel anděl a řekl mu: „Filipe, jdi na cestu, která vede do města Gázy.“ Filip se asi podivil. Na té cestě přece nejsou domy, ani obchody, ta cesta je opuštěná. Komu tam bude vyprávět o svém Ježíši? Ale Filip anděla poslechl a šel na tu opuštěnou cestu. (Tak jako vy jdete pomoci tatínkovi, i když se vám chce raději si hrát.) Tak Filip taky poslechl a šel.

Dvořan

A najednou vidí vůz, takový kočár a na něm sedí dvořan z Etiopie, to je z Afriky. Ten dvořan se stará o všechny poklady etiopské královny. Je bohatý a má krásné šaty.

Teď jede z Jeruzaléma zpátky do Afriky a něco čte. Anděl znovu říká Filipovi: „Filipe, běž k tomu vozu a jdi vedle něho.“ Dvořan si čte nahlas a Filip slyší, že si čte ze svitku Bible. Je ale takový vážný.

V Bibli se píše o Pánu Ježíši

„Rozumíš tomu, co čteš?“ „Nerozumím. Pojď, nastup si ke mně do vozu a sedni si vedle mě.“

Dvořan četl tohle:

„Jako ovce vedená na porážku,
jak beránek, němý, když ho stříhají,
ani neotevřel ústa...“

A ptal se Filipa: „O kom to je, že byl jako beránek...“

A tak to Filip dvořanovi řekl, že to je o Pánu Ježíši, protože on byl takový tichý jako ovečka, jako beránek. Zlí lidé Pána Ježíše zabili, ale on zase vstal, živý. A teď je v nebi.

Filip uměl vyprávět o Pánu Ježíši. Však víte, že ho znal. Chodil s ním přece kolem jezera a večerel s ním a Pán Ježíš mu jednou umyl nohy. Pán Ježíš byl tichý jako beránek a měl pokorné srdce. Filip o něm všude vyprávěl. A tak to teď řekl i bohatému dvořanovi etiopské královně.

Teď už dvořan nebyl vážný. Měl přece radost, že se dověděl, o kom se to píše v Boží knize. Že to je o Pánu Ježíši. My také víme, že v Bibli se píše o Pánu Ježíši.

Filip ještě vyprávěl tomu dvořanovi. Taky mu řekl, že kdo věří v Pána Ježíše, ten se pokřtí. To znamená, že ho ponoří do vody, že je teď čistý.

Křest dvořana

Právě jeli kolem vody. Dvořan to z vozu viděl a měl radost. Řekl Filipovi: „Vidíš tu vodu? Můžeš mě pokřtít?“ A Filip mu odpověděl: „Když věříš v Pána Ježíše, tak tě rád pokřtím.“

Zastavili, sestoupili z kočáru a šli do té vody. Filip ponořil dvořana do vody, pokřtí ho a zase vyšli z vody nahoru. Tak dvořan dokázal, že věří v Pána Ježíše.

Potom už jel sám, protože Filip musel jít zase jinam vyprávět, co věděl o Pánu Ježíši. Věděl toho hodně, protože s Pánem Ježíšem chodil kolem jezera a do chrámu a na návštěvy. A taky věděl o Pánu Ježíši z té Boží knihy.

Ale co dělal dvořan, když zůstal sám bez Filipa? Teď už mu to nevadí, že zase jede sám. Teď už ví, o kom se píše ve svitku. Bude o tom vyprávět všem doma v Africe. Protože Boží kniha je pro taky pro černoušky v Africe.

POHYBOVÁ HRA

Koně zapřežení do dvořanova vozu lehce klusali. Děti si stoupnou, lehounce klusají (na místě). Dítě, které třeba nemůže klusat, postavíme vedle. To je Filip, stojí u cesty. U Filipa zpomalíme. Zase přidáme...

ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHU S DĚTMI

Příběh, který jsme vyprávěli sedícím, poslouchajícím dětem, reprodukuje s nimi pomocí flanelových obrázků

nebo figurek. Můžeme také vybrat děti, které představí postavy příběhu. Mohou to být nejmenší děti. Samy ještě nereprodukuje, co kdo řekl. Pouze jsou vpředu, použijeme je jako „figurky“. Ostatní, větší děti říkají, co kdo z postav řekl. Učitel doplňuje, je vypravěč. (Zjistíme, kdo už viděl křest ve sboru nebo v přírodě. Budeme to potřebovat příští sobotu.)

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY – rozdání

Rozdáme kartičky, necháme děti chvíli obrázky vnímat, reagovat. Připomeneme domácí úkoly, které se k nim váží (= texty z paměti, odpovídat na otázky na rubu, každý den si kartičky prohlížet, co se mi líbí – získání citového vztahu k příběhu).

KRESLENÍ, VYBARVOVÁNÍ

Filip a dvořan na voze

Svitek, kniha

PÍSEŇ

MODLITBA

2. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování

Ptáme se, co děti vědí

- o Filipovi,
- o dvořanovi, (o Africe, o pokladech),
- o beránkovi (v knize),
- o Boží knize

Odpovědi stručně shrneme a zopakujeme příběh o Filipovi a dvořanovi.

Dále budeme aplikovat myšlenku křtu. Už děti viděly křest ve sboru, v přírodě, ve filmu? Srovnáváme se křtem dvořana – věřil, řekl to, voda, radost.

POHYBOVÁ HRA

Filip šel někdy pěšky, pak jel na voze s dvořanem. I dnes jdou lidé se vzkazem Pána Ježíše. Jak dnes cestují lidé (misionáři, kazatelé)? Děti předvádějí pohyb lodi, vlaku, auta...)

PRÁCE S OBRÁZKOVÝMI KARTIČKAMI

Spolu s dětmi se zájmem prohlížíme obrázky, každý řekne, nejen co se v týdně naučil, ale také vyjádří své vztahy ke kresleným scénám, osobám.

SCÉNKA, DIALOGY

Příběh nabízí tři rozhovory – malé scénky.

1. Anděl vyzývá Filipa, Filip jde na cestu, v dálce vidí kočár.

2. Filip jde vedle kočáru, oslovuje dvořana, nasedá. Vyprávění o Pánu Ježíši, o křtu.

3. Dvořan vidí vodu, chce být pokřtěn. Křest.

Scénky mohou hrát větší děti z naší skupiny. Maličkým stačí rozhovor ve dvou větách. Je dobré, když se ho opakováním naučí opravdu zpaměti. Např. „Filipe, tam je voda. Pokřtíš mě?“ „Když věříš v Pána Ježíše, pokřtím tě.“

SPOLEČNÁ ČINNOST

Má připomenout myšlenku evangelizačního poslání, které dal učedníkům Pán Ježíš. Každé dítě má svitek nebo Bibli. Zopakujeme, že je tam napsáno o Pánu Ježíši.

Učitel sedí nebo stojí uprostřed, sezve si všechny děti – učedníky. Řekne, že teď odchází do nebe, že se vrátí. Aby to zatím šli říct všem lidem. Děti se rozcházejí se svitky nebo Biblemi, každý jinam.

Další možnost společné činnosti: děti, které již brzy půjdou do školy, učíme psát slova: Pán Ježíš (načisto pak do ozdobného rámečku ap.).

PÍSEŇ

MODLITBA

4. lekce

MALÝ SAMUEL

1. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – vyprávění učitele

Téma lekce: Samuelovo narození a dětství. Bůh mluví se Samuelem.

1 Sam 1. až 3. kapitola

EGW: Patriarchové a proroci, kap. 55. až 57.

Cíl: Pán Bůh slyší člověka (modlitba). Člověk může slyšet Boží hlas (poslechnout).

Důležité pojmy: modlitba, poslechnout, chrám, kněz, svícen

Myšlenky k opakování: „Prosím, tady jsem!“ „Mluv, Pane, já tě slyším.“

Vstup

Můžeme použít figurku nebo maňáska a přijít ke každému dítěti. Figurka se ptá: Kdo tě má, Filípku..., rád? Děti odpoví většinou „maminka“.

Chana prosí o dítě

Budu vám dnes vyprávět příběh z Bible. (Otevřeme Bibli, děti mají vnímat, že je to příběh z Bible.) Byla jedna hodná paní, jmenovala se Chana. Měla manžela, ale neměla pořád miminko. Byla z toho moc smutná.

Ale to nepomůže být smutná. Chana si řekla: „Půjdu do Božího domu, do chrámu. Řeknu Pánu Bohu, že ještě nemám miminko. A budu ho prosit o dítětko.“ A šla. V Božím domě, v chrámu se modlila. Moc prosila a plakala. Viděl ji také Élí, to byl kněz, kazatel, který byl stále v Božím domě.

Potom šla Chana domů. Opravdu se jí narodilo miminko. Tatínek i maminka Chana byli moc rádi a děkovali za miminko Pánu Bohu. Chana řekla: „Pán Bůh mě slyšel, když jsem se modlila. Chlapeček se bude jmenovat Samuel.“

Chana vychovává Samuela

Samuel byl maličký. Maminka ho koupala, oblékala, ukládala spát. Dávala mu jíst. Malý Samuel rostl. Už se oblékal sám. Už jedl sám. Uměl to.

A protože byl pořád větší, taky už uměl pomáhat mamince. Zametal podlahu, utíral prach, naléval olej do lampy. Maminka mu také četla příběhy z Boží knihy a on poslouchal.

POHYBOVÁ HRA

Sem můžeme vložit pohybovou hru: Připravíme několik předmětů, které děti budou otírat prachovkou, případně zametou, připraví svíčky – jako Samuel doma.

Samuel u nejvyššího kněze

A potom maminka Chana řekla: „Náš Samuel je hodný chlapec. Daroval nám ho Pán Bůh. Zavedu ho do Božího domu, do chrámu. Dáme ho zase Pánu Bohu.“ Zavedla Samuela do Božího domu, ke knězi Élímu. (Víte, jak ji Élí tenkrát viděl modlit se o miminko.)

A šli do chrámu. Samuel tam zůstal a maminka se vrátila domů. Víte, co tam Samuel dělal? Doma pomáhal mamince. Teď pomáhal knězi Élímu. Uklízel v chrámu, utíral prach, naléval do svícnu olej na svícení. Odmykal a zamykal chrámové dveře. Čistil svícen, nosil dřevo na oheň, přinášel vodu na pití. Byl rád, že je Božím služebníkem. Rád pracoval i poslouchal. Élí ho měl rád. Samuel byl veselý, poslušný a pracovitý. A maminka Chana mu každý rok nosila nové, barevné oblečení.

Pán Bůh volá Samuela

Samuel měl svou postýlku. Starý kněz Élí spal jinde. Jednou v noci uslyšel Samuel, že ho někdo volá: „Samueli, Samueli!“ Samuel vyskočil z postele. „Ano, tady jsem!“ A utíkal k Élímu. Ale Élí řekl: „Já jsem tě nevolal, běž si lehnout.“

Samuel si šel lehnout. Ale zase ho někdo volal: „Samueli!“ Znovu chlapec utíkal ke knězi: „Volal jsi mě, tady jsem!“ Ale ani tentokrát to nebyl starý kněz Élí.

Élí potom řekl: „Samueli, to tě volá Pán Bůh. Až tě ještě jednou zavolá, řekni: Mluv, Pane, tvůj služebník slyší!“

A Pán Bůh přišel a zavolal jako předtím: „Samueli, Samueli!“ Samuel odpověděl: „Mluv, Pane, já tě slyším!“ Potom Pán Bůh řekl Samuelovi mnoho věcí. A mluvil se Samuelem, i když už byl už velký.

POHYBOVÁ HRA

(Pokud jsme použili pohybovou hru uprostřed výkladu, můžeme přejít hned ke zpracování příběhu a následující hru zařadit do zpracování.)

Jedno dítě má najít určitý předmět, ale se zavázanýma očima. Jedno z dětí mu říká, kudy má jít. Ale i jiné mu mohou radit. Dítě má rozeznat hlas svého „rádce“.

ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHU S DĚTI

Rozhodneme se, zda budeme příběh reprodukovat pomocí flanelových obrázků nebo figurek. Můžeme použít i způsob přehrání několika situací – scének, ve kterých vystupují děti, používají předměty. Jde o příběh Chany, která jde do chrámu a modlí se. Dále výchova malého Samuela – Chana o chlapce pečuje, čte mu z Boží knihy. On pomáhá. – Chlapec jde do chrámu a tam pracuje (utírá prach, zamyká dveře, nalévá olej do svícňů). – Někdo volá spícího chlapce, on vstává, jde ke knězi, pak k němu mluví hlas (osobu nevidí). – Vždy používáme, pokud možno stejné formulace jako v prvním vyprávění příběhu.

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY – rozdání

Dětem rozdáme barevné kartičky, které si uloží do pouzder. Občas hovoříme s rodiči o tom, jak se jejich děti připravují do sobotní školy. Vnímejte jejich problémy a povzbuzujeme je, aby si našli čas na děti. Texty, které se dítě naučí z paměti v tomto věku, mohou do značné míry ovlivňovat i jeho pozdější postoje a rozhodování. Kontakt s obrázkem a citový vztah, který tím k příběhu vzniká, je cenným prvkem náboženské výchovy. Povzbuzujeme!

KRESLENÍ, VYBARVOVÁNÍ

V souboru omalovánek máme obrázek Samuela, který přichází ke spícímu Élímu, když papír přeložíme, Samuel odchází. – Pro malého Samuela vystřihneme oblečení, které mu každoročně přinesla maminka. Jedno dítě může

vybarvit více šatů – každý rok dostal nové. – Kresba strýčka, který uklízí ve sboru. Nakreslíme mu do ruky smeták (můžeme vysvětlit význam slova služebník).

PÍSEŇ

MODLITBA

2. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování

Připravíme názorné pomůcky, které jsme minule použili k příběhu o Samuelovi. Klademe dětem otázky a necháme je říkat, co vědí o Chaně, Samuelovi, o Božím domě, o Samuelově práci, o Božím hlasu. Sami vstupujeme do vyprávění a vkládáme pokud možno formulace, které jsme přednesli minule.

POHYBOVÁ HRA

Je-li ve třídě čistá podlaha, všechny děti si lehnou. Necháme je chvíli odpočívat. Učitel sedí uprostřed. Otevře bibli a čte: Pán Bůh zavolal: „Samueli, Samueli!“ (Tak nikdo nepředstavuje Pána Boha.) Děti vstanou a rychle utíkají k Élímu (učiteli) a každé řekne: „Ano, tady jsem. – Volal jsi mě, tady jsem.“ (Podle věku dětí se odpověď obměňuje, až počtvrté řeknou: „Mluv, Pane, já tě slyším!“ (Mluv, tvůj služebník slyší.)

PRÁCE S OBRÁZKOVÝMI KARTIČKAMI

Děti mají kartičky před sebou. Klademe otázky, na které odpovídají, a přitom ukazují na obrázcích.

Máme-li dětský telefon (hračku), dáme každému dítěti možnost, aby řeklo text z paměti do telefonu. Pak předá sluchátko dalšímu.

SCÉNKA, DIALOGY

Ve scénce vystupuje maminka a jedno nebo více dětí. Dítě (děti) si hraje, něco dělá... Maminka ho zavolá. Dítě nechá práci a řekne: „Prosím, tady jsem!“ – Scénka se opakuje s jiným dítětem.

SPOLEČNÁ ČINNOST

Vybereme chlapečka – Samuela, každý rok přichází maminka (vystřídají se děvčátka ze třídy) a přináší mu jiné oblečení (převlékne si svetr, bundičku...).

PÍSEŇ

MODLITBA

5. lekce

DANIEL A LVI

1. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – vyprávění učitele

Téma lekce: Daniel a lvi

Daniel 6. kap.

EGW: Proroci a králové, str. 354-360

Cíl: Modlit se můžeme vždy a všude.

Důležité pojmy: modlit se, Pán Bůh v nebi, anděl, lev, nebát se

Myšlenky k opakování: Pán Bůh v nebi všechno vidí. Pán Bůh posílá anděla.

Vstup

Zeptáme se dětí, kdo viděl lva v zoologické zahradě. Jaký je lev? Proč je v kleci?...

Daniel v královském paláci

V jedné velké zemi, v Babyloně, vládl král. Nikdo v jeho paláci neznal Pána Boha. Ani král ho neznal. Jenom jeden muž se modlil k Pánu Bohu. Ten muž se jmenoval Daniel.

Daniel pracoval pro krále, v královské kanceláři. Pracoval dobře, Pán Bůh mu dal moudrost a Daniel měl všechno v pořádku. Král věděl, že Daniel dělá dobrou práci, a měl Daniela rád.

Zlí úředníci

V královském paláci pracovali i jiní úředníci. Někteří nebyli rádi, že tam pracuje i Daniel. Přemýšleli, co zlého by mu udělali. Nechtěli, aby pracoval u krále.

Víme, že Daniel se modlil ke svému Pánu Bohu. Modlil se ráno, v poledne a večer, třikrát za den. Modlil se u okna a každý ho mohl vidět.

Tak zlí úředníci něco vymysleli. Šli za králem a řekli mu, aby napsal nový zákon. Že se nikdo nesmí modlit k nikomu jinému, než ke králi. Kdo neposlechne a bude se modlit k někomu jinému, toho stihne trest. Hodí ho do jámy, kde jsou lvi, velcí hladoví lvi.

Král nevěděl, proč si to úředníci vymysleli. A tak ten zákon napsal.

I Daniel se dověděl, že se má modlit ke králi. Ale Daniel věděl, že jeho král je člověk. A on se přece modlí k Pánu Bohu, který je v nebi.

Daniel se modlí třikrát za den

Tak se věrný Daniel modlil dál ke svému Pánu Bohu. Nebál se a modlil se třikrát denně u svého okna. Zlí úřed-

níci dávali pozor. A když se Daniel dále modlil k Bohu, utíkali ke králi: „Králi, Daniel neposlechl tvůj zákon! Modlí se k svému Bohu a ne k tobě! Musíš ho hodit lvům!“

Teď byl král moc smutný! To přece nechtěl! Daniel je jeho nejlepší pomocník!

Jenomže už napsal zákon. A ten platí. Tak opravdu odvedli Daniela a hodili ho do jámy, kde jsou lvi. Opravdoví, hladoví lvi. Co se teď stane? Roztrhají ho a sežerou? Za to, že se modlil k Pánu Bohu? Co se teď stane?

Pán Bůh poslal anděla

Ten Pán Bůh, ke kterému se Daniel třikrát denně modlil, ten Pán Bůh to vidí z nebe. V nebi jsou také andělé. I oni vidí, že lidé hodili Daniela ke lvům! A Pán Bůh z nebe poslal jednoho anděla na pomoc Danielovi. Tak je v jámě Daniel – a lvi – a anděl.

Král

Je noc. Všichni v královském městě spí. Myslíte, že spí i král? Ne, král nemůže spát! Jeho věrného Daniela přece hodili ke lvům! Je ten jeho Pán Bůh silnější než lvi? Kdo může být silnější než lev? A král se bojí o Daniela a nemůže spát. Teď už vychází sluníčko a král utíká k jámě, kde jsou lvi, a volá: „Danieli, služebníku živého Boha, dokázal tě Bůh, kterého stále uctíváš, zachránit před lvy?“

A král poslouchá, co uslyší z jámy. Možná jenom zařvou lvi, možná už Daniela sežrali? Co se tam v té tmě stalo? Král poslouchá. A z jámy slyší radostný Danielův hlas: „Dobrý den, králi! Můj Bůh poslal svého anděla. Anděl zavřel ústa lvům a oni mi neublížili.“

Víte, jakou radost měl král! Hned poručil, aby Daniela vytáhli z jámy. Když ho služebníci vytáhli, neměl ani škrábnutí.

Král píše dopis všem obyvatelům

Král pak pospíchal zpátky do paláce, napsal dopis a nechal ho poslat všem, kteří bydleli v jeho zemi. A v tom dopise král psal: „Píši vám všem! Všichni se bojte Danielova Boha. To je živý Bůh a bude kralovat pořád. On zachraňuje a vysvobodil i Daniela ze lvích drápů.“

Tak ochránil Pán Bůh věrného Daniela a Danielovi se dařilo dobře.

POHYBOVÁ HRA

Kdo by chtěl pomoci vytáhnout Daniela z jámy? Děti společně táhnou za provaz.

ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHU S DĚTMI

Vyprávíme příběh znovu za výrazné pomoci dětí. Použijeme všechnen názorný materiál, který se nám podaří k příběhu sehnat: plyšová zvířátka, děti si mohou po-

hladit kočičku (bály byste se pohladit lva...?), obrázek hradu, figurku klečícího Daniela, zákon (můžeme ožehnout okraje papíru s pečeti)...

Používáme znovu zvláště klíčové formulace z původního vyprávění. Vzpomeňme si, že malé děti mají rády opakování příběhu. Mají radost, že vědí, jak to bude dál, a že to mohou také říct.

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY – rozdání

Rozdáme kartičky, necháme dětem chvíli na první nahlédnutí a uložení do alb. Připomeneme jim úkol: naučit se doma zpaměti text napsaný vzadu, umět odpovídat na otázky na rubu a prohlídnout si úplně všechno na obrázku.

KRESLENÍ, VYBARVOVÁNÍ

Máme k dispozici dvě vystřihovánky: domeček s oknem, kde se modlí Daniel; jáma, kde jsou lvi a Daniel. (Při otáčení každého lva k Danielovi se ptáme dětí: Ublížil tenhle lev Danielovi?)

PÍSEŇ

MODLITBA

Můžeme vyzvat každé dítě, aby šlo například k učitelce nebo si stouplo a všem ukázalo, co našlo na obrázku, co se mu líbí...

SCÉNKA, DIALOGY

Jedno dítě (Daniel) sedí na zemi. Ostatní děti (lvi) leží kolem Daniela. Jedno dítě je král Darius. Učitel je vypravěčem. Vypravěč: V jámě je tma. Sedí tam Daniel, kolem jsou samí lvi. Ale sedí tiše. – Král: „Danieli, žiješ ještě? Ochránil tě ten Pán Bůh, kterému věříš?“ Daniel (stoupne si a říká): „Dobrý den, králi. Byl tady v té tmě anděl a držel lvům tlamy.“ (Všichni si stoupnou a mohou zpívat.)

SPOLEČNÁ ČINNOST

Každý nakreslí jednu situaci: kde se děti modlí (u postýlky, u stolu za jídlo, ve sboru, v nemocnici...). Děti připevní své obrázky na podlouhlou tabuli nebo je kreslí přímo na ni.

PÍSEŇ

MODLITBA

2. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování

Reprodukujeme příběh o Danielovi z minulé soboty a použijeme stejné základní názorné pomůcky, eventuelně doplníme. Děti necháme vyprávět co možná nejsamostatněji. Jen nenásilně vstupujeme, napovíme kouskem věty, otázkou.

Hlavním bodem dnešní hodiny je aplikace. Klademe otázky, kde všude se Daniel modlil. Za co se asi modlil? Za co, za koho se modlí děti, kdy, kde.

POHYBOVÁ HRA

Vytvoříme kruh, chytíme se za ruce, točíme se a radostně poskakujeme: „Pán Bůh poslal anděla a Daniel zůstal živý!“

PRÁCE S OBRÁZKOVÝMI KARTIČKAMI

Jako vždy máme možnost vyzkoušet děti z textu zpaměti. Klademe otázky z rubu kartiček a dopřejeme dětem radost z toho, že mohou odpovědět, že umějí. Menším klademe otázky po detailech z obrázků, necháme je ukazovat. Starším klademe otázky, které vyžadují úsudek srovnání.

6. lekce

KRÁLOVNA ESTER

1. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – vyprávění učitele

Téma lekce: Královna Ester

Ester 2. až 8. kapitola; EGW: Proroci a králové, 50. kapitola

Cíl: Pán Bůh slyšel a pomohl v nebezpečí

Důležité pojmy: Židé, žezlo

Ester a Mardokaj

V Médsko-perském království žil muž Mardokaj. Byl to strýc krásné dívky Estery. Mardokaj i Ester věřili v Pána Boha. Byli to židé. V království žilo ještě mnoho jiných židů.

Celé zemi vládl král Achašveroš. Hledal si královnu. A vybral si právě krásnou dívku Ester. Ester odešla od svého strýce Mardokaje a jako královna bydlela teď v paláci u krále.

Pyšný Haman

V městě bydlel ale také velmi pyšný a velmi bohatý muž. Jmenoval se Haman a neznal Pána Boha. Byl rád, že se mu lidé klanějí, že se ho bojí. Ale jeden člověk se mu neklaněl. Byl to Mardokaj, strýc Estery. To pyšného Hamana rozčílilo. Chtěl, aby se mu klaněli všichni. Proto vymyslel proti Mardokajovi plán. Věděl, že Mardokaj je žid.

Královův dopis

Haman zašel za králem a poprosil ho, aby napsal takový dopis, že všichni židé musejí být jednoho dne zabiti.

A Mardokaj byl žid. Také královna Ester byla židovka. V zemi bylo ještě mnoho židů a židé věří v jediného Pána Boha. To všechno král nevěděl a dopis napsal. A zapečetil královským prstenem.

Všichni židé se modlí

Mardokaj se dověděl, že pyšný a zlý Aman donutil krále napsat ten strašný dopis. Mardokaj je smutný, protože všem židům v celé zemi hrozí smrt. Co teď udělá Mardokaj? Mardokaj šel do královského paláce, protože tam byla krásná královna Ester a on byl její strýc. Řekl jí: „Jdi za králem a pros o milost pro nás všechny židy!“ Královna se to vše dověděla a lekla se: „Ale víš, strýci, že já nemohu přijít ke králi, když mě nezavolá. A když tam přijdu neohlášená a on nezdvihne žezlo, přijdu o život!“ Strýc Mardokaj řekl: „To všechno vím, milá Estero! Ale ty jsi královnou právě proto, abys nás teď zachránila. Jdi za nás prosit ke králi. Všichni se za tebe budeme modlit.“

A tak se Ester rozhodla a řekla strýci Mardokajovi: „Modlete se za mě. I já a moje dívky se budeme modlit a postít, aby král zvedl žezlo a přijal mě. Víím, že jenom já mohu prosit u krále, aby nedal zabít všechny židy. Kdybych musela proto umřít, tak umřu.“ A tak se všichni židé v celé zemi modlili za královnu Ester, aby král zvedl žezlo, až půjde za ně prosit. Modlili se muži, ženy i děti. Modlil se Mardokaj i královna Ester a její dívky. Celkem tři dny.

Král vyslyší prosbu Estery

Potom se královna Ester hezky oblékla a šla přes nádvoří do sálu, kde sedí král na trůnu. Král ji uviděl, zvedl žezlo a zeptal se jí, co si přeje. Královna ho poprosila, aby jí dovolil připravit večeři. A na večeři mu řekla, jak je pyšný Haman chce všechny připravit o život.

Židé zachráněni

Král potrestal Hamana. A po celé zemi poslal druhý dopis, že se židé mohou bránit, když jim bude někdo ubližovat. Když židé ten dopis dostali, ve všech městech se radovali. Pán Bůh slyšel jejich modlitbu za Esteru a král ji přijal. A měli radost, že jsou zachráněni, že nemusejí zemřít. Na tu slavnost židé stále vzpomínají a říkají jí svátek Purim.

POHYBOVÁ HRA

Ve větší třídě můžeme vytvořit několik malých skupinek dětí. Chytanou se za ruce, točí a zpívají veselou písničku. (Menší skupinu nedělíme.) Tak se židé radovali, že budou žít a že Pán Bůh slyšel jejich modlitby.

ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHU S DĚTI

Příběh Estery a záchrany židů je velmi složitý a my se ve vyprávění malým dotýkáme jen několika hlavních bodů. Vyprávíme jej především kvůli modlitbám židů a Estery (přímlovná modlitba mnoha lidí, modlitba o pomoc). Další souvislosti a podrobnosti se děti budou učit ve vyšších třídách sobotní školy.

Pro složitost příběhu nevyžadujeme od dětí mnoho. Učitel vypráví znovu příběh převážně sám, ale zapojuje děti do pokládání flanelových obrázků, stavění figurek apod.

Důležité je však důkladně opakovat rozhovor Estery a Mardokaje o modlitbě. Příští sobotu ho můžeme nacvičit ve scénce.

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY – rozdání

Děti si kartičky prohlédnou a uloží.

KRESLENÍ A VYBARVOVÁNÍ

Děti vybarvují omalovánky. Můžeme jim přitom pustit klidnou hudbu nebo písničky z kazety.

PÍSEŇ

MODLITBA

2. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování

Připravíme před děti názorný materiál (obrázky, figurky...), které jsme používali k příběhu o královně Ester minulou sobotu. Nejdříve připomeneme: To je královna Ester, to je král, to je věřící Mardokaj, pyšný Aman.

Potom se ptáme dětí, co si zapamatovaly. Ze zlomků vytvoříme opět příběh. Nezapomínáme, že děj je náročný. Hlavně se zastavíme u modliteb všech židů.

POHYBOVÁ HRA

Děti se točí v kruhu a zpívají.

PRÁCE S OBRÁZKOVÝMI KARTIČKAMI

Jako vždy necháme děti vyprávět a ukazovat, co na kartičkách v týdnu objevily. Všimáme si dětí, které se nevy-

jadřují. Je to pro ně těžké nebo kartičky vůbec v týdnu neviděly? Umějí text z rubu kartičky? Nemají z toho radost? Věnují se jim rodiče?

Můžeme hrát jednoduchou hru: zvedněte kartičku, kde je nakreslená královna. Zvedněte kartičku s Mardokajem...

SCÉNKA, DIALOGY

Podle počtu dětí ve třídě vytvoříme „modlitební skupinky“. Modlí se královna Ester se svými dívkami na hradě. Modlí se Mardokaj a jeho rodina. Modlí se mnoho židů v celé zemi – tam a ještě tam...

Každé skupině dáme jedno kratičké téma k modlitbě: za královnu Ester, aby král zvedl žezlo, o odpuštění, že ještě nešli do své země...

Je to vhodná příležitost, jak učít děti odvaze k veřejné modlitbě, aniž by se tolik styděly. Přitom mají konkrétní předmět modlitby, pokud jsou do příběhu opravdu vtaženy. Sdílejí prosby židů a Ester o pomoc...

SPOLEČNÁ ČINNOST

O svátku Purim se židé radují, jeden druhému dává ze svého jídla, navštěvují se. Můžeme tyto zvyky předvést konkrétně, pokud jsme předem zařídili, aby děti měly něco k jídlu, o co by se vzájemně dělily. V místnosti vytvoříme několik malých skupinek (nebo jednotlivců), které se navštěvují, dávají si jídlo, vzpomínají na Boží pomoc.

PÍSEŇ

MODLITBA

7. lekce

PÁN JEŽÍŠ SE MODLÍ

1. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – vyprávění učitele

Téma lekce: Pán Ježíš také mluvil s Pánem Bohem, modlil se. Biblické texty viz jednotlivé body lekce

Cíl: Modlitba je potřebná a krásná

Důležité pojmy: Prosit, děkovat, odpustit

Myšlenky k opakování: Pán Ježíš se modlil a Bůh ho slyšel

Vstup

Kdo vstává u vás doma první? A kdo potom?... Kdo už vstal tak brzy, že viděl, jak tatínek (maminka) klečí a modlí se? Co říká tatínek (maminka) ráno Pánu Bohu?

Pán Ježíš se modlí ráno a večer

Mar 1,35; Mat 14,2

Je brzy ráno, sluníčko teprve vychází, lidé ještě nejsou na trhu, ještě nepracují na poli. Jen ptáci zpívají. I učedníci ještě spí. Pán Ježíš tiše vstává a jde ven. Vidí to sluníčko a pole a stromy. Dnes bude mít hodně práce. Musí s učedníky zajít na několik návštěv. Je tady hodně nemocných lidí. A taky bude kázat na loďce. Přijde hodně lidí, chtějí slyšet vyprávět, jaké je to v nebi. A Pán Ježíš ví, jaké je to v nebi.

Pán Ježíš je venku sám, jen ptáci zpívají a sluníčko vychází. Kleká si do trávy a modlí se (jako vaše maminka). Mluví s Pánem Bohem. Pán Ježíš zná Pána Boha, protože byl s ním v nebi. A prosí, aby mu dal sílu, když dneska bude mít on i učedníci tolik práce. A potom celý den chodí za lidmi a uzdravuje je. Je horko, sluníčko pálí. A lidé chodí k Pánu Ježíši a chtějí slyšet, co říká. Večer je už Pán Ježíš unavený. I učedníci jsou unavení. Ještě loví ryby. Sluníčko už zapadlo a Pán Ježíš jde zase sám. A zase se modlí, jako ráno. Modlí se za chlapce, kteří mu pomáhají, za ty svoje učedníky. Aby měli sílu a taky, aby nebyli smutní, až zlí lidé Pána Ježíše ukřižují. Všechno to Pánu Bohu v modlitbě řekl, a teď jde spát. A spí dobře.

Pán Ježíš se modlí za Lazara

Jan 11,1-45

Pán Ježíš měl své přátele také v Betanii (to jsme se už učili). Byly to sestry Marta a Marie a jejich bratr Lazar. Ale jednou ten milý Lazar byl moc nemocný, tak nemocný, až umřel. Tak Lazara zabalili do bílých plachet (tam se to tak dělá) a dali ho do hrobu, který vytesali ve skále (to se tam taky tak dělá). Pán Ježíš přišel k tomu hrobu ve skále. Byl tam velký kámen. Pán Ježíš plakal, protože Lazar byl jeho dobrý kamarád. K hrobu přišly i Lazarova sestry Marta a Marie.

Co teď udělá Pán Ježíš? Vždyž Lazar je už mrtvý a nehýbá se, leží v hrobě a je tam kámen.

Všichni kolem se dívají, co Pán Ježíš udělá. A on říká: „Odvalte ten kámen!“ Odvalili kámen. A potom se Pán Ježíš podíval k nebi a řekl takovou krátkou modlitbu: „Otče, děkuji ti, že jsi mě slyšel!“ A potom zavolal do hrobu ve skále: „Lazare, pojď ven!“ A ten Lazar, který už byl mrtvý, vstal živý a vyšel z hrobu. Pán Ježíš řekl, aby mu odvázali ty obvazy na rukou, na nohou a na tváři a nechali ho jít domů. Tak se Pán Ježíš modlil u hrobu Lazara.

Pán Ježíš se modlí na kříži

Luk 23,34

Za Pánem Ježíšem chodilo hodně lidí. A on je uzdravoval a vyprávěl jim o nebi. Ti lidé byli moc rádi, že k nim přišel a že jim pomohl nebo že jim vyprávěl o nebi. Ale někteří zlí lidé ho neměli rádi. Chtěli ho zabít. Nakonec ho jednou v noci opravdu chytli v zahradě a potom ho přibíli na kříž.

Na kříži tam se už asi nemůže Pán Ježíš modlit. Ale on něco říká. Ano, modlí se. Zase mluví s Pánem Bohem, tak jako ráno a večer, tak jako u Lazarova hrobu, zase něco říká do nebe, Pánu Bohu. Dole pod křížem jsou ti zlí lidé, co ho ukřižovali. A on za ně prosí Pána Boha: „Otče, odpusť jim...!“ To byla úplně krátká modlitba. Pán Ježíš se modlil i za své nepřátele.

POHYBOVÁ HRA

Od Lazarova hrobu museli odvalit kámen. Už jste někdy odvalili velký balvan? To nikdo sám nemůže. To musíme všichni společně, společně odvalíme fiktivní velký kámen.

ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHU S DĚTI

Máme čtyři ze situací, při kterých se Pán Ježíš modlil: ráno, večer, u Lazarova hrobu, na kříži. Probereme znovu každou z nich. Je lepší nevyvozovat: Pán Ježíš se modlil, i my máme... Malé děti spíše vnímají příklad než analogii. Je proto důležité, aby spíše vnitřním zaujetím mohli sdílet Kristovu touhu po hovoru s Otcem.

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY – rozdání

Obrázkové kartičky si děti krátce prohlédnou a uloží.

KRESLENÍ, VYBARVOVÁNÍ

Děti vybarvují omalovánky.

PÍSEŇ

MODLITBA

by každý létá = kmitá ručičkami. Brzy se unaví. Pracovat jako brouček není lehké.

SCÉNKA, DIALOGY

Modlitbičky „broučků“.

PRÁCE S OBRÁZKOVÝMI KARTIČKAMI

Dáme dětem prostor vyprávět o svých kartičkách a vyjádřit své pocity, obavy, radost. Vnímáme to jako zpětnou vazbu našeho vyučování a jako informace o vnímání a potřebách jednotlivých dětí.

SPOLEČNÁ ČINNOST

Každého dítěte se zeptáme, za co se modlí, o co prosí, za co děkuje, co všechno Pánu Bohu řekne. (Maličké děti, které to nedokáží říct, necháme přikývnout na něco, co sami uvedeme jako jejich prosbu: „Evička se modlí za nemocnou sestřičku.“) Opakujeme některou z věcí, které uvede. Pak ho vyzveme, aby nakreslilo to, za co se prosí Pána Boha, za co děkuje. Každému jsme dali jiný barevný papír. Hotové výkresy připneme na tabuli. Protože dětské kresby nebývají zcela čitelné, vysvětlujeme si společně, co kdo nakreslil. Různobarevnost představuje různé prosby a děkování, které posíláme k Pánu Bohu.

PÍSEŇ

MODLITBA

8. lekce

PÁN JEŽÍŠ A BOŽÍ DŮM

2. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování

Nejdříve si připomeneme den Pána Ježíše. Potom vzkříšení Lazara. Nakonec modlitbu Krista na kříži.

Za koho se modlil Pán Ježíš? Pán Ježíš prosil svého Otce o sílu, potom se modlil za učedníky, za Lazara, za své nepřátele...

Můžeme připojit vyprávění, za co se modlili u „broučků“ (Karafiátovi „Broučci“) – za jídlo, před spaním, než letěl Brouček poprvé svítit, před zimním spánkem...

POHYBOVÁ HRA

Pán Ježíš se modlil, ale také pracoval. I „broučci“ se modlili, ale také pracovali.

Zkusíme, jestli je těžké létat a svítit. Postavíme se tak, aby měl každý dost místa na upažení. Za doprovodu hud-

1. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – vyprávění učitele

Téma lekce: Pán Bůh s lidmi v ráji, ve svatyni, v chrámě, v modlitebně

1 Moj 2; 2 Moj 25,8; 1 Král 5,16-24; 6,7; Jan 2,13-17;

Cíl: Pán Bůh chce bydlet s lidmi, lidé mu stavějí dům

Důležité pojmy: Boží dům, stan – svatyně, chrám, modlitebna

Vstup

Necháme děti popisovat dům, prostředí, kde bydlí. Pomáháme jim otázkami, zda mají výtah, zahrádku...

Boží dům

A kde bydlí Pán Bůh? Bydlí v nebi, daleko, vysoko. Ale chodil k lidem na návštěvu, když bydleli v ráji. Víte – Adam a Eva. Ale Adam s Evou udělali velkou chybu, rozhodli se, že budou bydlet sami.

Stavba svatyně

Jenže Pán Bůh má lidi rád, a tak vzkázal lidem po Mojžíšovi, že by rád někdy s nimi byl. Když mu postaví takový stan, svatyni. Lidé byli rádi a postavili mu svatyni. Snesli na hromadu všechno zlato a stříbro a krásné kameny a udělali stan pro Pána Boha.

Chrást

Byl jeden moudrý král. Jmenoval se Šalomoun a bydlel v krásném paláci. Ale něco ho trápilo. Řekl: „Mám takový krásný dům, velký královský palác. Ale pro Pána Boha bych měl postavit větší dům než je můj. On je velký Bůh. Postavím mu dům, kde se budou všichni lidé modlit a zpívat.“

A všichni pomáhali Šalomounovi postavit krásný, nový Boží dům. Nosili dary na stavbu nebo pomáhali při práci. Někteří dělníci vysekávali ze skály velké kameny, jiní ty velké kameny obrousili. A jiní je převezli tam, kde se stavěl Boží dům, chrám.

Ještě jiní dělníci jeli daleko, kde rostly silné stromy, cedry. Ty stromy porazili a dřevo přivezli na stavbu Božího domu.

Kdo uměl vyrobit krásné svícny a lampy, měl taky hodně práce. V chrámě budou lampy a svícny ze zlata. Všechno se připravovalo dál od místa, kde bude stát chrám. Tam se přivezly už hotové kameny, opracované dřevěné trámy a hotové svícny. To aby na místě, kde bude Boží dům, nebylo moc hluku.

Král Šalomoun svolal mnoho nosičů. Ti pak přenesli všechno na stavbu. Krásné velké kameny kladli jeden na druhý. A také krásné dřevo. Vevnitř obložili zdi cedrovými deskami od podlahy až ke stropu. Všechno do sebe přesně zapadalo. Dům byl hotov. Byl krásný.

Pro koho to byl dům? Pro Pána Boha. Boží dům. A Pán Bůh řekl: „Budu mezi vámi bydlet.“ Šalomoun byl moc rád.

A také zpěváci tam rádi zpívali.

Pán Ježíš a Boží dům

Do toho chrámu chodil potom i Pán Ježíš. I jeho učedníci tam chodili. Jednou musel ale Pán Ježíš udělat v chrámě pořádek. Když chrám stavěli, dělali všechno tak, aby na stavbě nebyl hluk. Všechno se stavělo tiše.

A teď tam Pán Ježíš viděl tolik nepořádku, lidé tam křičeli a prodávali, obchodovali. To by nebyl dům Boží! A tak Pán Ježíš přišel a udělal v Božím domě pořádek. Proč tady děláte takový trh, proč tady křičíte? zlobil se na

prodavače! To je Boží dům, tady se modlíme! Převrátil obchodníkům stoly a všechny prodavače vyhnal. Místo nich tam přišli do chrámu nemocní slepí, chromí i hluší – a Pán Ježíš je uzdravoval. Teď do chrámu přišli ti, kteří ho chtěli slyšet vyprávět o nebi. A přišly tam děti. A Pán Ježíš uzdravoval i děti. A dětem bylo u Pána Ježíše dobře.

Naše modlitebna

Dnes jsme také v Božím domě. Také se tady modlíme a zpíváme Pánu Ježíši jako ty děti tenkrát na nádvoří chrámu.

POHYBOVÁ HRA

Vybereme jednu činnost, která probíhala při stavbě chrámu, a napodobujeme ji (hoblování dřeva...).

ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHU S DĚTMI

Příběh vyprávíme znovu. Pořídíme obrázek ráje, svatyně (stánek zvenku), zvláště obraz izraelského chrámu a fotografii naší modlitebny. V týdně jsme požádali některého bratra nebo sestru, kteří se zúčastnili stavby naší modlitebny nebo si pamatují, jak se modlitebna budovala, či jinak získala, aby o tom vyprávěli.

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY – rozdání

Rozdáme dětem kartičky. Ony si je prohlédnou a uloží. Vedeme v pořádku i série kartiček těch dětí, které chodí nepravidelně. Snažíme se jim kartičky pravidelně dodávat (někdo za nimi zajde...). Může to být diakonská péče o celou rodinu.

SPOLEČNÁ ČINNOST

Připravíme dřevěné kostky apod., z kterých děti společně budují dům, chrám, modlitebnu.

PÍSEŇ

MODLITBA

2. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování

Pokud možno, pozveme znovu sestru nebo bratra, který nám minule vyprávěl o stavbě naší modlitebny. Může říci také zkušenost ze stavby, aby děti získaly více informací a měly užší vztah ke své modlitebně.

Znovu opakujeme: Pán Bůh chce bydlet s člověkem. Lidé stavěli chrám, pracovali tiše, všechno bylo krásné a přesné. Bylo to přece pro Boží dům!

I dnes přinášíme dary pro Boží dům. Vysvětlí, kdy je sbírka pro potřeby sboru. Zabývejte se vzhledem sboru, kde je kazatelna (kde se čte z Boží knihy), kde zpívají zpěváci, kdo v týdnu ve sboru. Všude má být pořádek. I my jdeme do sboru hezky oblečení. Jdeme tiše, abychom rozuměli, co nám chce strýček kazatel říct z Boží knihy.

POHYBOVÁ HRA

Se strýčkem-pamětníkem obejdeme sbor, podíváme se na zdi, jak se stavěly... Pokud modlitebnu nestavěli přímo členové sboru, může s námi jít bratr zedník, který dětem popíše stavbu.

PRÁCE S OBRÁZKOVÝMI KARTIČKAMI

Důležitou myšlenkou této lekce je společná práce na stavbě. Proto děti společně přednesou text z paměti. Ukáží a řeknou nám, co se jim na obrázcích líbí.

SCÉNKA, DIALOGY

Stavíme chrám, sekáme stromy, řežeme pilou, vysekáváme kvádry mramoru, vše opracováváme, tlučeme kladívkem, přenášíme kameny na místo chrámu. Kvádry opatrně klademe jeden na druhý.

SPOLEČNÁ ČINNOST

Učitel v týdnu připraví buď papírové cihly nebo jednotlivé díly objektu modlitebny, okna, vchod... Děti je pak společně připevňují na tabuli. Tak děti ze školky znovu postaví náš sbor.

PÍSEŇ

MODLITBA

9. lekce

PÁN JEŽÍŠ A SOBOTA

1. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – vyprávění učitele

Téma lekce: Dar soboty – Pán Bůh má na nás čas

Cíl: Sobota je krásná

Důležité pojmy: čas, odpočinout si,

Myšlenky k opakování: Pán Bůh má na nás čas. Pán Ježíš v sobotu chodil do sobotní školy, pomáhal lidem

Vstup

Co všechno dělá tvůj tatínek? A maminka? Mají moc práce? Kdy si odpočinou, kdy nejdou do práce?

Šest dnů práce a sobota

Pamatujete si na vyprávění, jak Pán Bůh udělal všechno na zemi, jak všechno stvořil? Za kolik dní stvořil vzduch a stromy a ptáky, zvířata a člověka?

Ukážeme dětem šest obrázků, ve kterých je obsah stvoření (viz omalovánky A1). Sedmý papír je čistý. Odpočinek.

Když večer zapadá sluníčko, začíná sobota. To už nepracujeme. Pán Bůh taky sedmý den nepracoval. To už nikdo nespíchá do práce a máme čas. Je to jiný den, je to svatý den.

Pán Ježíš chodil do sobotní školy

Co asi dělal v sobotu Pán Ježíš? Chodil do sobotní školy. Když už byl velký, četl tam ze svitku, z Boží knihy. Všichni poslouchali, jak krásně čte z Boží knihy.

Pán Ježíš lidem v sobotu pomáhal

Jednou v sobotu viděl Pán Ježíš muže, který nemohl hýbat jednou rukou, ta jen bezvládně visela (ukážeme), protože byla nemocná. Ten muž mohl jíst jen jednou rukou, oblékat se jen jednou rukou. Pán Ježíš to viděl a bylo mu ho líto. Řekl nemocnému: „Natáhni ruku.“ Muže to asi překvapilo, ale udělal, co mu Pán Ježíš řekl, natáhl ruku. A ta ruka byla najednou zdravá jako druhá. To je pro něho krásná sobota. Teď má obě ruce zdravé a může pomáhat jiným. Vždyť Pán Ježíš mu pomohl.

Jinou sobotu zase Pán Ježíš uviděl jiného nemocného muže a ten byl slepý. Ten muž nikdy neviděl slunce, ani hračky, ani koně, ani květiny, ani stromy. Nikdy neviděl kamarády. Pořád viděl jenom tmu. Pánu Ježíši ho bylo líto. Protože Pán Ježíš je Boží Syn, může pomoci i slepému. Pán Ježíš vzal do ruky trochu bláta, namazal ho slepému na oči a řekl mu: „Jdi se umýt do rybníka.“

Slepý muž udělal, co mu Pán Ježíš řekl. Šel k rybníku, umyl si oči – a najednou viděl tak jako vidí jiní lidé. Uviděl Pána Ježíše. Uviděl své přátele. A taky květiny a zvířata a domy, které ještě nikdy neviděl. Tma byla pryč a on se díval a díval, kolik je na světě krásných věcí.

Co dělá v sobotu Filip a Markétka

Znáte Filipa a Markétku? Možná ne. Jsou asi tak velcí jako vy. Taky chodí do sobotní školky. Chodí do ní rádi. Je to bratříček a sestríčka. Někdy se doma trochu zlobí, někdy i trochu křičí. Ale než zapadne sluníčko, zase se přestanou hněvat.

Filípek a Markétka mají každý takovou malou obrázkovou biblíčku. Večer si ji vždycky prohlížejí. Maminka jim čte příběhy o Timoteovi, o Filipovi a dvořanovi (to má Filípek rád, protože se taky jmenuje Filip) a ještě jiné příběhy.

V pátek večer si Markétka a Filip připraví své malé kufříčky, které nosí v sobotu do sboru. Uloží si tam svou malou obrázkovou bibličku, pastelky a kapesníček. V sobotu ráno už mají kufříček hotový a mohou jít do sborečku.

Ve sboru se na ně všichni těší. Filip a Markétka zajdou nejdříve za jednou starou tetou, která už sedí v lavici, má vedle sebe hůl. Je moc ráda, když jí děti v sobotu pozdraví. Ona totiž špatně chodí a je celý týden sama doma. Pak jde Filip s Markétkou do školky. A dál už to znáte, co se ve školce dělá. Určitě je taky někdy potkáte. Mají takové veselé oči.

POHYBOVÁ HRA

Muž s chromou rukou. Vyzveme děti, aby jednu ruku měly jako chromou, jenom ji drží u těla. Chvilíčku si na to musí zvykat. Potom je vyzveme, aby jednou, „zdravou“ rukou přenesly na určené místo židli apod. Potom je necháme vyjádřit, jaké to bylo.

ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHU S DĚTMI

Zopakujeme za pomoci flanelu nebo jiných názorných pomůcek, obrázků, co dělal v sobotu Pán Ježíš. Plně spolupracujeme přitom s dětmi.

Potom děti zopakují, co si zapamatovali o Filípkovi a Markétce. Vyprávíme si potom, jak se na sobotu připravují ony. Uklidí si hračky, vyčistí boty, zeptají se maminky, které oblečení si zítra vezmou. Pomáhají mamince více než jindy, aby až sluníčko zapadne, bylo už všechno uklizené, aby i u nás doma začal svatý čas – sobota.

OBŘÁZKOVÉ KARTIČKY – rozdání

Nejdříve vyzveme děti, aby si udělaly na stole před sebou (pokud sedí u stolů) pořádek. Pak jim rozdáme kartičky. Děti si je položí před sebe a zazpíváme si písničku. Přitom se děti dívají na obrázky. Pak si je uloží do své malé obrázkové bibličky (= do alba) jako Filípek a Markétka.

KRESLENÍ, VYBARVOVÁNÍ

Pokud zbude čas, mohou děti nakreslit, komu mohou v sobotu udělat radost. Jak?

PÍSEŇ

MODLITBA

2. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování

Opakujeme 1. o sobotě, práci a stvoření, 2. o tom, jak Pán Ježíš chodil do sobotní školy a pomáhal lidem, a 3. jak se

na sobotu připravuje Filípek a Markétka. Děti pravděpodobně samy něco řeknou i o své „domácí praxi“. Buďme diskrétní a ukazujme jim vždycky na krásu sobotu.

POHYBOVÁ HRA

Co všechno děláme, když se připravujeme na sobotu? Maminka luxuje, umýváme nádobí, čistíme si boty...

PRÁCE S OBŘÁZKOVÝMI KARTIČKAMI

Děti řeknou text z paměti a vyprávějí o tom, co vidí na obrázcích. Klademe jim otázky. Věnujeme této práci čas.

SCÉNKA, DIALOGY

Vybereme děti, které budou představovat Pána Ježíše a muže s chromou rukou, dále Pána Ježíše a slepého muže. Ostatní stojí kolem. Jasně jim vysvětlíme, že oni jsou ti lidé, kteří stáli kolem a všechno to viděli. Pak postupně předvedou scénky: „Natáhni ruku...“ a „Jdi se umýt do rybníka.“ Radost a vděčnost uzdravených.

SPOLEČNÁ ČINNOST

Minulou sobotu děti kreslily, komu mohou v sobotu udělat radost a jak. Navážeme na tyto myšlenky a uvedeme je v čin. Buď jsme si na základě dětských výkresů připravili materiál na to, co by děti mohly zhotovit a někomu darovat. Nebo se domluvíme, koho půjdou odpoledne navštívit... Můžeme pozvat několik členů ze sboru (vědí o tom napřed), kteří špatně chodí nebo mají jiné překážky v návštěvě sboru. Nenásilně řídíme rozhovor mezi nimi a dětmi.

PÍSEŇ

MODLITBA

10. lekce

PÁN BŮH JE DALEKO, ALE...

(OPAKOVACÍ LEKCE)

1. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – vyprávění učitele

Téma lekce: Souhrn lekcí celého pololetí:

Pán Bůh je daleko, v nebi, ale
–píše nám (Bible, svitky),
–slyší nás, mluví k nám (modlitba),
–má tady svůj dům (modlitebna, chrám),
–má na nás čas (sobota).

Cíl: Vznikající vědomí Boží přítomnosti v našem životě.

Důležité pojmy: viz jednotlivé lekce tohoto pololetí.

Souhrnná lekce má dětem udělat radost, co všechno umějí, radost z mnoha obrázků najednou, které jim něco říkají, kterým rozumějí. Při dnešní opakovací lekci používáme hned při vyprávění učitele obrázky, které máme z minulých devíti lekcí. Děti umísťují obrázky. Dbáme na to, aby se vystřídaly všechny.

Vstup

Kdo už byl někdy venku, když byla večer tma? A kdo viděl i hvězdy? Jak jsou asi daleko?

PÁN BŮH JE DALEKO, ALE...

Je tam daleko, daleko někdo?

Daleko, mezi hvězdami, tam bydlí Pán Bůh. A jsou tam také andělé. Pán Bůh je moc daleko. Dál, než doletí letadla a rakety (obrázek hvězdné oblohy, možná letadla, raket).

PÍŠE NÁM,

Ale nám nechal napsat, abychom něco o něm věděli. Kde si můžeme přečíst něco o Pánu Bohu? (obrázek svitku, Bible) Pamatujete si, kdo četl z Boží knihy?

král Jósijáš (obrázek z 1. lekce),

Timoteus (2. lekce),

Filip a dvořan (3. lekce),

Pán Ježíš (9. lekce),

taky Filípkovi a Markétce čte maminka...

SLYŠÍ NÁS,

I když je Pán Bůh tak daleko, slyší nás, když s ním mluvíme. Když sepneme ruce, zavřeme oči a děkujeme Pánu Bohu za jídlo. Když ho prosíme o ochranu jako

Daniel (5. lekce),

nebo Ester (6. lekce).

Taky Pán Ježíš se modlil (7. lekce), aby měl sílu, a modlil se za učedníka a za Lazara v hrobě.

MÁ TADY SVŮJ DŮM,

Pán Bůh chodil na návštěvu do ráje k Adamovi a Evě. Ale oni potom už chtěli být sami. A tak Pán Bůh prosil lidi, aby mu postavili stan, aby mohl být s nimi.

Tak lidé snesli zlato a stříbro a postavili mu krásný stan (obrázek z 8. lekce). A potom král Šalomoun postavil

krásný Boží dům, velký chrám. (Jak stavěli – dřevo, velké kameny...) Do toho chrámu chodil i Pán Ježíš. Musel tam udělat pořádek...

MÁ NA NÁS ČAS.

Pán Ježíš měl v sobotu čas. Měl čas jít do sobotní školy. A potom měl čas pro nemocné. Koho uzdravil v sobotu? Muže s choromou rukou, slepého (9. lekce).

POHYBOVÁ HRA

Zpíváme píseň s ukazováním „Kdo stvořil zářivé hvězdičky“.

O POŠTOVNÍCH HOLUBECH

Už jste někdy slyšeli o poštovních holubech? Víte co je na nich zvláštní? Poštovní holub se vždycky vrátí ke svému pánovi. Vždycky ho najde. Někteří poštovní holubi projdou bouřkou, ale vrátí se domů.

Poštovní holubi už zachránili hodně lidí. Oni vždycky najdou cestu zpátky domů. Ale také umějí doručit zprávu. Proto se jim říká poštovní. Vždycky najdou cestu domů a doručí dopis.

Jsme taky takoví malí poštovní holubi. Protože víme, kde bydlí náš pán. Náš Pán Bůh bydlí v nebi. A taky jsme jako holubi, protože neseme zprávu. Máme pro lidi vzkaz od Pána Boha, knihu. Tu zprávu si musejí lidé přečíst. Pán Bůh jim vzkazuje, že je má rád. A že chce, aby přišli k němu domů, do nebe.

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY – rozdání

Rozdáme a prohlížíme kartičky.

KRESLENÍ, VYBARVOVÁNÍ

omalovánky, které máme v souboru volných listů.

PÍSEŇ

MODLITBA

2. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování

Pokládáme obrázky jako opakování lekcí celého pololetí. Tentokrát už jen klademe dětem otázky. Zeptáme se také, co umí poštovní holub.

POHYBOVÁ HRA

Připomeneme si, jak židé stavěli Šalomounův chrám. Reprodukujeme některé činnosti.

PRÁCE S OBRÁZKOVÝMI KARTIČKAMI

Pracujeme s kartičkami z minulé soboty jako obvykle (text z paměti, otázky, co děti našly). Rezervujeme si čas, abychom mohli krátce projít všechny kartičky pololetí.

PŘÍBĚH O RUKOU

(Seženeme si obrázek sepnutých rukou, nejraději od Alberta Dürera)

Jeden mladý muž chtěl malovat obrazy, přál si být malířem. Ale doma jich bylo hodně dětí, a tak musel pracovat, aby pomohl tatínkovi vydělat dost peněz pro celou rodinu.

Po nějaké době mohl už odejít z domu. Ten chlapec se jmenoval Albert Dürer.

Jednou potkal muže, který byl starší, ale taky chtěl studovat malířství. Chtěl být malířem jako Albert. Oba by rádi chodili do školy a naučili se krásně malovat. Ale neměli peníze. A tak Albertův kamarád navrhl: jeden z nás bude studovat a druhý bude vydělávat peníze. A potom zase ten první půjde pracovat a druhý bude studovat. Vystřídáme se a oba se naučíme malovat. To byl dobrý nápad.

Albert se hlásil, že bude pracovat jako první, ale jeho přítel řekl: „Ty umíš lépe kreslit, budeš studovat ty jako první. Já budu pracovat, už mám místo v jedné restauraci.“

Albert se pilně učil a jeho kamarád pilně pracoval, měl těžkou práci. Když Albert prodal první obraz, který namaloval, radostně utíkal za kamarádem: „Už můžeš taky studovat. Teď už budeme mít dost peněz.“

Albertův kamarád byl rád, že už nemusí pracovat, že si teď vezme tužky a štětec a bude kreslit. Ale jak byl najednou smutný! Při práci mu ruce tak ztvrdly, že nemohl dobře držet štětec. Snažil se, aby ruce povolily, ale nešlo to. Šlachy na rukou byly už moc tuhé. Musel to vzdát. Pomáhal příteli, ale sám se malířem nestal.

To bylo pro Alberta Dürera moc smutné. Jednou přišel za svým přítelem. Stál u dveří a slyšet přítele uvnitř mluvit. Ale nikdo tam nebyl. Albert pochopil, že se přítel modlí. Tiše otevřel dveře. Jeho přítel klečel u postele a měl sepnuté ruce. Byly to tvrdé, šlachovité, upracované ruce. Ruce, které se modlily.

Albert uměl krásně malovat. A tak ty upracované ruce nakreslil.

PÍSEŇ

MODLITBA

KAMÍNKY A3

Napsala: Pavla Šustková

Technická redakce: Stanislav Staněk

Vydal: Advent-Orion s.r.o.

pro oddělení sobotní školy

Česko-Slovenské unie Církve adventistů s.d.

ISBN 80-7172-139-5